

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

পাঁচনিসকলৰ উত্তৰ — Strong's সংখ্যাৰ সৈতে এক KJV বাইবেল অধ্যয়ন

প্ৰশ্ন আৰু উত্তৰ — বিশ্বাস কৰা, মন পালটন কৰা, বাপ্তাইজিত হওঁ, পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰা

মৌলিক বাইবেলীয় মতবাদ — যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাবৰ্তা

সহজ কথাত

ঈশ্বৰে আপোনাক সৃষ্টি কৰিছে, আৰু ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। প্ৰতিজন মানুহেই ভুল কৰিছে, আৰু ভুলে আমাক ঈশ্বৰৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰে। ঈশ্বৰে তাৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টক পাঠিয়াইছিল। যীচুৱে কেতিয়াও ভুল কৰা নাছিল, কিন্তু তেওঁ আমাৰ ভুলৰ প্ৰতিফল হিচাপে মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে তাক মৃত্যুৰ পৰা উঠাইছিল, আৰু তেওঁ এতিয়া জীৱিত আছে। এইখিনি আপুনি কৰিব লগিয়া কথা। এই শুভবাবৰ্তাক আপোনাৰ সকলো হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰক। আপোনাৰ ভুল পথৰ পৰা মুখ ফিৰাওক — বাইবেলত ইয়াকেই মনপালটন বোলা হৈছে। বাপ্তাইজিত হোক — যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত পানীৰ তললৈ যাওক — আৰু ঈশ্বৰে আপোনাৰ পাপ ক্ষমা কৰিব। ঈশ্বৰে আপোনাৰ অন্তৰত বাস কৰিবৰ বাবে আপোনাক তাৰ পবিত্ৰ আত্মা দিব। তাৰ পাছত বিশ্বাস কৰা আন লোকৰ সৈতে একেলগে, আপোনাৰ জীৱনৰ শেষলৈকে প্ৰতিদিনে যীচুৰ অনুসৰণ কৰি থাকক। তেওঁ আপোনাক ৰক্ষা কৰিব, আৰু তেওঁ আপোনাক কেতিয়াও শেষ নহোৱা জীৱন দিব।

খোলা বাক্য

বন্ধু, কোনো মানুহে সুধিব পৰা সবাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্নটো মণ্ডলীৰ জন্মৰ দিনাই সোধা হৈছিল। যিসকলে সত্য শুনিছিল, তালোকৰ হৃদয় বিদীৰ্ণ হৈছিল, আৰু তালোকে কাতৰোক্তি কৰি কৈছিল, আমি কি কৰিব লাগে? তালোকক কেবল কিবা অনুভব কৰিবলগীয়া, বা এটা প্ৰাৰ্থনা কৰি তাৰ পিছত আগৰ দৰেই জীয়াই থাকিবলগীয়া কথা কোৱা হৈছিল, এনেকুৱা নাছিল। তালোকক এটা দুৱাৰযুক্ত উত্তৰ দিয়া হৈছিল, আৰু সেই দুৱাৰত পাৰ হৈ যাব লগা এটা খোজ আছিল। বিশ্বাস কৰক — সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে — যে যীশু খ্ৰীষ্ট তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে মৰিলে আৰু মৃত্যুৰ পৰা উত্থিত হ'ল, কিয়নো বিশ্বাস ঐশ্বৰীক বাক্য শুনাৰ পথেদি আহে। মন-পালটন কৰক — সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে তোমালোকৰ পাপৰ পৰা ঘূৰি আহক। যীশু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম লওক তোমালোকৰ পাপ মোচনৰ কাৰণে — তাঁৰ সৈতে মৈদাম হওক, আৰু নতুন জীৱন যাপন কৰিবৰ কাৰণে উত্থিত হওক। পবিত্ৰ আত্মাৰ দান গ্ৰহণ কৰক — কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাথাকা কোনো ব্যক্তি তাঁৰ নহয়। তাৰ পিছত দুৱাৰতে থামি নাযাব: পাঁচনিসকলে পৰিত্ৰাণ পাওঁতাসকলকো তাঁৰ সৈতে চলি থাকিবলৈ, আৰু শেষলৈকে সহনশীল হৈ থাকিবলৈ শিকাইছিল — কিয়নো পৰিত্ৰাণ সত্যত আৰম্ভ হয়, সত্যত চলি থাকে, আৰু সত্যতেই সমাপ্ত হয়। প্ৰাৰ্থনা এটা ভাল আৰম্ভণি, আৰু তুমি এই ক্ষণতেই সেয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰ; কিন্তু পাঁচনিসকলে দিয়া সকলো উত্তৰ শুনা, আৰু সেয়া কৰা, তাতে তুমি পৰিত্ৰাণ পাব। এইটোৱেই সোমাই যোৱাৰ পথ। ইয়াক নিজৰ বাবে অধ্যয়ন কৰা, আৰু ইয়াত চলা।

এই অধ্যয়নে উত্তৰ দিয়া তিনিটা প্ৰশ্ন:

১. যেতিয়া লোকসকলৰ হৃদয় বিদীৰ্ণ হ'ল আৰু তেওঁলোকে কান্দি কান্দি ক'লে, আমি কি কৰিব লাগে, তেতিয়া পাঁচনিসকলে কেনেদৰে উত্তৰ দিছিল?
২. হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা আৰু মুখেৰে স্বীকাৰ কৰাৰ অৰ্থ কি, আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম হোৱাই বা কি কৰে?
৩. খ্ৰীষ্টই আমাৰ পাপ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰিবৰ বাবে কি সহন কৰিছিল, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ উপহাৰ কাক প্ৰতিজ্ঞা কৰা হৈছে?

I. প্ৰশ্নটো — হে ভাই সকল, আমি কি কৰিম?

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:36 এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে ত্ৰুচত দিলে, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট পাতিলে। (37) এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয় বিকাত, পিতৰ আৰু আন পাঁচনি সকলক তেওঁলোকে কলে, “হে ভাই সকল, আমি এতিয়া কি কৰিম?”

তেওঁলোকৰ হৃদয়ত খোঁচ লাগিছিল --> হে ভাই সকল, আমি কি কৰিম?

II. ভিত্তি — খ্ৰীষ্ট মৃত্যুবৰণ কৰিলে, আৰু তাৰ তেজে পাপৰ পৰা ধুই পৰিষ্কাৰ কৰে

A. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:8 কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলোঁ, তেতিয়া খ্ৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে।

আমি পাপী থাকোঁতেই --> খ্ৰীষ্ট আমাৰ কাৰণে মৰিল।

B. প্ৰকাশিত বাক্য 1:5 আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, যি জন বিশ্বাসযোগ্য সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিকাৰী; যি জনে আমাক প্ৰেম কৰে আৰু নিজৰ তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, অৰ্থাৎ মৃত সকলৰ মাজৰ প্ৰথমজাত আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিপতি, সেই জন যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, **[G3068 louo ■]**

বিশ্বাসী সাক্ষী + মৃতবিলাকৰ মাজৰ প্ৰথমজাত --> যি জনে আমাক প্ৰেম কৰিলে --> নিজৰ বক্তেৰে আমাৰ পাপবিলাকৰ পৰা আমাক ধুই শুচি কৰিলে।

C. ইফিচীয়া পত্ৰ 1:7 কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই প্ৰিয়জনত, তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰা আমি মুক্তি পালোঁ; তেওঁৰ উপচি পৰা অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা আমি পাপৰ ক্ষমা পালোঁ।

যাৰ দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ তেজেৰে মুক্তি পাইছোঁ = পাপৰ ক্ষমা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — মুক্তি আৰু পাপৰ ক্ষমা তেওঁৰ মध्येই আছে। এই কাৰণেই আমি তেওঁৰ মध्ये বাপ্তাইজিত হৈছোঁ: যি তেজে আমাক ধুই পৰিষ্কাৰ কৰে, আৰু তাৰ দ্বাৰা ক্ৰয় কৰা ক্ষমা, সেয়া সেই একেজন ব্যক্তিতেই পোৱা যায় যাৰ মध्ये আমি বাপ্তাইজিত হৈছোঁ।)

D. যিচয়া 52:14 তেওঁৰ আকৃতিতকৈ তেওঁৰ আকৃতি ইমান বিকৃত আছিল যে, সেয়ে মানুহৰ অবস্থাতকৈ তেওঁৰ দৃশ্য ব্যতিক্ৰমি আছিল- সেয়ে অনেকে আপোনালৈ ভয় কৰিছিল-

তেওঁৰ মুখাৱয়ব যেনেকৈ কোনো মানুহতকৈ বেছি বিকৃত হৈছিল -- আৰু তেওঁৰ আকৃতি মানুহৰ সন্তান সকলতকৈ বেছি বিকৃত হৈছিল।

E. যিচয়া 50:6 প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ, আৰু মোৰ ডাঙি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ, অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ + আৰু মোৰ ডাঙি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ --> অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

F. গীতমালা 22:14 মোক পানীৰ দৰে ঢালি পেলোৱা হ'ল, মোৰ গোটেই হাড়ৰ জোৰা লৰিল; মোৰ অন্তৰ মমৰ নিচিনা হৈ মোৰ বুকুতে গলি গলি গৈছে; (15) মাটিৰ পাত্ৰৰ শুকান টুকুৰা এটাৰ দৰে মোৰ শক্তি শুকাই আহিছে; মোৰ জিভা ভালুত লাগি ধৰিছে; তুমি মোক মৃত্যুৰ ধূলিত শুৱাই ৰাখিছা। (16) কিয়নো কুকুৰবোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে, দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোক সকলে মোক বেৰি আছে; মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে। (17) মোৰ আটাইবোৰ হাড় মই লেখিব পাৰোঁ; সেই লোকসকলে মোলৈ একেখৰে চাইছে; উল্লাসৰ দৃষ্টিৰে চাইছে। (18) নিজৰ মাজত তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ-কানি ভাগ বাঁচি লৈছে; মোৰ বস্ত্ৰৰ অৰ্থে চিঠি খেলাইছে।

মোৰ সকলো অস্থি সন্ধিচ্যুত হ'ল --> তেওঁলোকে মোৰ হাত আৰু পাদ বিক্ৰিলে --> তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ ভাগ কৰি লয় + মোৰ বস্ত্ৰৰ বাবে চিঠি খেলে।

G. যিচয়া 53:4 নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ললে, আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ ললে, তথাপি আমি তেওঁক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই শান্তি পোৱা, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত, আৰু পীড়িত বুলি ভাবিলো। **[H7495 rapha ■]** (5) কিন্তু আমাৰ বিদ্ৰোহী কাৰ্যবোৰৰ বাবে তেওঁক খোচা হ'ল, আমাৰ পাপবোৰৰ বাবে গুড়ি কৰা হ'ল। আমাৰ শান্তিৰ বাবে তেওঁক শান্তি দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই আমি সুস্থ হ'লোঁ।

আমাৰ অধৰ্মৰ কাৰণে তেওঁ ঘা খালে, আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁক খেতেলোৱা হ'ল --> তেওঁৰ ঘাঁৰ চিহ্নেৰে আমি সুস্থ হ'লোঁ।

H. মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 27:28 আৰু তেওঁৰ গাৰ কাপোৰ গুচাই, উজ্বল বৰণৰ ৰাজবস্ত্ৰ পিন্ধাই দিলে। (29) কাঁইটেৰে কিৰীটি সাঁজি তেওঁৰ মূৰত দিলে আৰু সোঁ হাতত এডাল নিৰ্দেশক দণ্ড দি তেওঁৰ আগত আঁঠু ললে আৰু তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰি কলে- “হে, ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক!” (30) তাতে তেওঁলোকে যীচুৰ গাত থুই পেলালে আৰু দণ্ড ডাল লৈ মূৰত কোবালে।

তেওঁৰ মূৰত কাঁইটৰ মুকুট --> তেওঁলোকে তেওঁৰ গাত থুই পেলালে + তেওঁৰ মূৰত মাৰিলে।

I. লুকে লিখা শুভবাৰ্তা 22:44 পাছত তেওঁ অতি যাতনা পাই বৰকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব ধৰিলে; আৰু গোট বান্ধি মাটিলৈ বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল।

আৰু গোট বান্ধি মাটিত বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল।

J. যোহানে লিখা শুভবৰ্তা 19:34 তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে খোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

এখন বৰছাৰে তেওঁৰ কোষত খুচিলে --> তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাসমূহ — লাহে লাহে পঢ়ক, আৰু জানি থাকক যে ই আপোনাৰ বাবেই আছিল। যি মুখখনে তৰাসমূহ সৃষ্টি কৰিছিল, সেই মুখখন এনেদৰে বিকৃত কৰা হৈছিল যে চিনিৰ পৰা নগৈছিল। যি পিঠিখনে সকলো বস্তু ধৰি ৰাখিছিল, সেই পিঠিখন কোৰোঁৰাৰে ফাটি চিৰি দিয়া হৈছিল। যি হাতে কুঠ ৰোগীক সুস্থ কৰিছিল, সেই হাতত লোহাৰ কীলা খুন্দা হৈছিল। তেওঁৰ হাড়বোৰ গণিৰ পৰাকৈ বাহিৰত দেখা গৈছিল। এটা কীলাও খুন্দাৰ আগতেই ঘাম তেজৰ নিচিনাকৈ সৰি পৰিছিল। তেওঁক বলপূৰ্বক পৰাজিত কৰা হৈছিল, এনে নাছিল: তেওঁ স্বেচ্ছাই তেওঁৰ পিঠি দিছিল; তেওঁ তেওঁৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিছিল, এনে নাছিল। প্ৰতিটো কোৰোঁৰাৰ দাগ আছিল আপোনাৰ পাপ তেওঁৰ ওপৰত থোয়া, প্ৰতিটো ঘা আছিল আপোনাৰ অন্যায়, প্ৰতিটো টোপাল আছিল আপোনাৰ ঋণ। আৰু যেতিয়া সকলো সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেওঁৰ কাষৰীয়াৰ পৰা তেজ আৰু পানী বাহিৰ হৈ আহিল — তেজ আপোনাক ধোৱাৰ বাবে, আৰু পানী আপোনাক তেওঁৰ মৃত্যুত মৈদাম দিবৰ বাবে। সেইবাবে যেতিয়া আপোনাক মন পালটন কৰি বাপ্তিস্ম লবৰ বাবে কোৱা হয়, তেতিয়া আপোনাক কঠিন কিবা কাম কৰিবৰ বাবে খুজা নহয়। আপোনাক আঁঠু পাতি, যিটোৱে তেওঁক সেই সকলো মূল্য দিয়াইছিল, সেইটো গ্ৰহণ কৰিবৰ বাবেই খুজা হৈছে।)

III. প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা — আৰু নিজৰ মুখেৰে তেওঁক স্বীকাৰ কৰা

A. আদিপুস্তক 15:6 তেতিয়া অৱামে যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু যিহোৱাই অৱামৰ বিশ্বাসক তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতা বুলি গণ্য কৰিলে।

[H539 aman ■]

তেওঁ যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে --> তেওঁ ইয়াক তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিলে।

B. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 4:3 কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰই কি কৈছে? অৱাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল। **অৱাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত --> সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল।**

C. গননা পুস্তক 21:8 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি এটা বিষাক্ত সাপ সাজি এডাল খুটিৰ ওপৰত নিচানস্বৰূপে তুলি ৰাখিবা। তেতিয়া সাপে দংশা যিকোনো লোকে যদি তালৈ চায়, সেইজন জীৱ।” (9) তেতিয়া মোচিয়ে পিতলৰ এটা সাপ বনাই নিচানস্বৰূপে এডাল খুটিত তুলি ৰাখিলে। যেতিয়া সাপে কোনো মানুহক দংশিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পিতলৰ সাপলৈ দৃষ্টি কৰি জীলে।

দংশিত হোৱা প্ৰত্যেকজনে, তালৈ চাওঁতে --> জীয়াই থাকিব।

D. যোহানে লিখা শুভবৰ্তা 3:14 মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, [G4100 pisteuo ■] (15) যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে। (16) কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকৈ দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।

যেনেকৈ মোচিয়ে মৰুভূমিত সাপ তুলি ধৰিছিল --> ঠিক তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো তুলি ধৰা হ'ব লাগিব --> যাতে যিয়ে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ বিনষ্ট নহৈ অনন্ত জীৱন পায়।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই দুটা কথা কাপনি লগে লগে ৰাখি চাওক, আৰু ইহঁতে শিকাৰ। মৰুভূমিত, মৃত্যুমুখত পৰা মানুহবিলাকক নিজে কোনো উপায়েৰে আৰোগ্য পাব বুলি কোৱা নাছিল। তাংবিলাকক বিশ্বাসৰে চাব বুলি কোৱা হৈছিল, ঈশ্বৰে খুঁটাত তুলি ধৰা বস্তুটোৰ ফালে — আৰু তেঁওলোক জীয়াই থাকিল। যীচুৱে কৈছে সেই খুঁটাটো তেঁওৰ নিজৰ ক্ৰুচৰ প্ৰতিচ্ছবি আছিল। বিশ্বাস কৰাটোৱেই সেই চাওৱা কাৰ্য। কোনো লোকে কিবা এটাৰ পৰা মন পালটন নকৰাৰ আগতেই, বা কিবা এটা পালন কৰাৰ আগতেই, তেওঁ প্ৰথমে সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে সেই তুলি ধৰা জনৰ ফালে চাব লাগে, আৰু তেওঁক বিশ্বাস কৰিব লাগে। আৰু চাওক অৱাহামক: তেওঁ বিশ্বাস কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তাকেই তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতা বুলি গণিলে — বিধানৰ আগতে, কোনো আনুষ্ঠানিকতাৰ আগতে। বিশ্বাসেই সকলো কথাৰ আৰম্ভণি স্থান। কিন্তু চাওক পাহৰ পদবিলাকত বিশ্বাস কেনেকৈ শীঘ্ৰেই পালনৰ ফালে গতি কৰে — সেই ৰাতিয়েই, সেই সময়তেই।)

E. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:8 কিন্তু ই কি কয়? “সেই বাক্য তোমাৰ ওচৰত, তোমাৰ মুখত আৰু তোমাৰ হৃদয়তে আছে।” সেয়ে আমি ঘোষণা কৰা বিশ্বাসৰ বাক্য। [G3670 homologeo ■] (9) কিয়নো আপুনি যদি নিজ মুখেৰে যীচুক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰে আৰু ঈশ্বৰে যে তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, ইয়াক যদি হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে পৰিত্ৰাণ পাব। (10) কাৰণ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা হয়; আৰু পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা হয়।

তোমাৰ মুখেৰে প্ৰভু যীচুক স্বীকাৰ কৰা + তোমাৰ হৃদয়ত বিশ্বাস কৰা যে ঈশ্বৰে তেওঁক মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে --> তুমি পৰিত্ৰাণ পাব।

F. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:13 কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।

কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে --> তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।

G. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:17 এতেকে শ্ৰৱণৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস আৰু খ্ৰীষ্টৰ বাক্যৰ দ্বাৰাইহে শ্ৰৱণ হয়।

বিশ্বাস শুনাৰ দ্বাৰাই আহে --> আৰু শুনা ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই।

H. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 16:29 তেতিয়া কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই কাৰোবাক চাকি আনিবলৈ কৈ ভিতৰলৈ দৌৰি গ'ল আৰু ভয়তে কঁপি কঁপি পৌল আৰু চীলৰ আগত উৰুৰি খাই পৰিল। [G4100 pisteuo ■] (30) তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি সুধিলে, “মহাশয় সকল, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে মই কি কৰিব লাগিব?” (31) তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু যীচুত বিশ্বাস কৰক, তেতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ সকলোৱে পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব।” (32) তেওঁলোকে তাৰ পাছত কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষৰ লগতে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে। (33) কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই সেই নিশাই পৌল আৰু চীলক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ আঘাতৰ ঠাইবোৰ ধুই দিলে আৰু তেওঁ সপৰিয়ালে তেতিয়াই বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে।

মহাশয়সকল, পবিত্রাণ পাবৰ কাৰণে মই কি কৰিব লাগে? --> প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰ --> আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে সেই সময়তে বাপ্তিস্ম নিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — গোটেই বাইবেলখনত মাত্ৰ দুবাৰহে এই একেটা প্ৰশ্ন মুখেৰে সোধা হৈছে: ইয়াত ফিলিপীৰ কাৰাগাৰত, আৰু পঞ্চাশ দিনৰ পৰ্বত পাঁচনি কৰ্মৰ পুস্তকত। দুয়োটা উত্তৰ কাষে কাষে থওক। পঞ্চাশ দিনৰ পৰ্বৰ লোকসকলে ইতিমধ্যে শুনিছিল আৰু ইতিমধ্যে বিশ্বাস কৰিছিল — সেয়েহে তেওঁলোকৰ হৃদয় বিস্তা হৈছিল — সেয়েহে পিতৰে পৰৱৰ্তী পদক্ষেপৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে: মন-পালটন কৰক, আৰু বাপ্তিস্ম লওক। কাৰাগাৰৰ ৰক্ষীজনে তেতিয়ালৈকে একো নাজানিছিল, সেয়েহে পোলে প্ৰথম পদক্ষেপৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে: বিশ্বাস কৰক — আৰু তাৰ পিছত তেওঁক প্ৰভুৰ বাক্য কলে, আৰু ৰাতিৰ সেই একে সময়তে সেই মানুহজনক বাপ্তিস্ম দিয়া হ'ল। দুটা আৰম্ভণি, এটা পথ। বিশ্বাস কৰাটো বাপ্তিস্মৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী নহয়, আৰু বাপ্তিস্মও বিশ্বাসৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী নহয়; বিশ্বাসেই সেই হৃদয় যিয়ে আত্মা পালন কৰে, আৰু সেই একে সময়তেই যথেষ্ট শীঘ্ৰ।)

I. ইত্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 11:6 কিন্তু বিনা বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা অসাধ্য; কিয়নো, ঈশ্বৰ যে আছে, আৰু তেওঁ যে তেওঁক বিচৰা লোকৰ পুৰস্কাৰ দিওঁতা হয়, ইয়াকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চপা মানুহে বিশ্বাস কৰিব লাগে।

বিশ্বাস নহলে তেওঁক সন্তুষ্ট কৰাটো অসম্ভৱ --> যি জনে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আহে, তাই অবশ্যেই বিশ্বাস কৰিব লাগে যে, তেওঁ আছে।

IV. উত্তৰ — মন-পালটন কৰা, বাপ্তিস্ম লোৱা, পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:38 তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকে পাপ ক্ষমা পাবলৈ অনুতপ্ত হওক আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে প্ৰতিজনে বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰক, তেনে কৰিলেহে আপোনালোকে পবিত্ৰ আত্মা পাব। [G859 aphesis ■] [G907 baptizo ■] [G3340 metaneo ■] (39) কিয়নো আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আৰু দূৰৈত থকা লোক সকলৰ কাৰণেও এই প্ৰতিজ্ঞা আছে যে, আমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

মন পালটোওক + পাপ মোচনৰ কাৰণে যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম লওক --> তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাক পাব।

V. মন-পালটন কৰক

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 3:19 এই কাৰণে মন-পালটাই ঘূৰি আহক যাতে, আপোনালোকৰ পাপ-মোচন হয় আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা শান্তিযুক্ত কাল যেন আহে;

অনুতাপ কৰক + পৰিবৰ্তিত হওক --> যাতে তোমালোকৰ পাপসমূহ মচি পেলোৱা হয়।

B. লুকে লিখা শুভবাৰ্তা 13:3 মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আপোনালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হ'ব।

যদি তোমালোকে মন-পালটন নকৰা --> তোমালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হ'ব।

C. 2 কৰিন্থীয়া 7:10 কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে, অনুতপ্ত নোহোৱাকৈয়ে পবিত্ৰাণলৈ মন-পালটন কৰায়; কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে অপৰিৱৰ্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে।

কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে --> কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে অপৰিৱৰ্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — ইয়াক এটা সৰু কথা বুলি নাভাবিব, যাক একবাৰ কোৱাই সামৰি থোৱা হয়। মন-পালটন, আৰু এই ধৰণৰ শব্দবোৰ সমগ্ৰ বাইবেলত এশ বাৰ (১১২) বাৰ শুনা যায় — পুৰণি নিয়মত ছেচাল্লিচ (৪৬) বাৰ, আৰু নতুন নিয়মত ছয়ষষ্ঠি (৬৬) বাৰ। ভাববাদীসকলৰ ফিৰি আই, ফিৰি আই বুলি কৈ কান্দোৱাৰ পৰা, যোহনৰ মন-পালটন কৰা বুলি কান্দোনলৈ, প্ৰভু নিজে, পাঁচনিসকল, আৰু পুনৰুত্থিত খ্ৰীষ্টই মণ্ডলীবোৰক লিখাৰ পৰাও — উৎপত্তিৰ পুস্তকৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্যলৈকে এটাই মাত শুনা যায়: ফিৰি আই। ঈশ্বৰে মানুহক ইয়াৰ প্ৰতি আমন্ত্ৰণ জনাবলৈ কেতিয়াও এবাৰৰ বাবেও বন্ধ কৰি নাই। আৰু কোনেও ইয়াক কৰি থাকিবলৈ বন্ধ কৰিব নালাগে।)

VI. পাপ মোচনৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টৰ মध्ये বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰক

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 22:16 এতিয়া কিয় পলম কৰিছা? উঠা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰি বাপ্তাইজিত হৈ, নিজৰ পাপ ধুই পেলোৱা।'

[G907 baptizo ■]

"উঠ, বাপ্তিস্ম লও, আৰু প্ৰভুৰ নাম কাকুতি কৰি তোমাৰ পাপবোৰ ধুই পখাল --> প্ৰভুৰ নাম ধৰি মাতি।"

B. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 6:4 এতেকে পিতৃৰ মহিমাৰ যোগে যেনেকৈ খ্ৰীষ্টক মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেনেকৈ আমিও যেন নতুনতাত জীৱন-যাপন কৰোঁ, এই কাৰণে বাপ্তিস্মৰ যোগেদি আমি তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে মৈদামত থোৱা হ'লোঁ।

বাপ্তিস্মৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুত মৈদাম দিয়া হ'ল --> সেইদৰেই আমিও নতুন জীৱনত চলিব লাগে।

C. কলচীয়া পত্ৰ 2:12 বাপ্তিস্মত আপোনালোক তেওঁৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰ্য সাধন শক্তিত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে তোলাও হ'ল।

বাপ্তিস্মত তেঁৱৰ সৈতে মৈদাম দিয়া হ'ল --> ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেঁৱৰ সৈতে উত্থিত হ'ল।

D. 1 পিতৰ 3:21 সেই জল বাপ্তিস্মৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে। সেই বাপ্তিস্মৰ যোগেদি শৰীৰৰ ময়লা আতৰোৱা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সৎ বিবেক বজায় ৰখাৰ কাৰণে এক আবেদন। যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ যোগেদিহে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে।

বাপ্তিস্মই এতিয়া আমাক পৰিত্ৰাণ কৰে = ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এক শুদ্ধ বিবেকৰ উত্তৰ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — সেই পানীয়ে ৰক্ষা নকৰে। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি সৎ বিবেকৰ প্ৰত্যুত্তৰেই ৰক্ষা কৰে: বাপ্তিস্মৰ আজ্ঞা পালনৰ দ্বাৰা বিবেকত প্ৰয়োগ কৰা তেজ, আৰু নতুন জীৱনৰ বাবে উত্থাপিত হৈছে সেই ব্যক্তি।)

2 ৰাজাৱলি 5:10 ইলীচাই এজন লোকৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা কৈ পঠালে, “আপুনি যাওঁক আৰু যৰ্দন নদীত সাতবাৰ জোবোৰা মাৰক, তাতে আপোনাৰ গাৰ মঙহ পূৰ্বৰ দৰে হৈ পৰিব আৰু আপুনি শুচি হ’ব।” **[H2891 taher ■]**

যাও, যৰ্দনত সাতবাৰ গা ধুই আহ --> তোমাৰ গা ভাল হ’ব, আৰু তুমি শুচি হ’বা।

2 ৰাজাৱলি 5:13 তেতিয়া দাসবোৰে তেওঁৰ ওচৰ চাপি আহি নিবেদন কৰি ক’লে, “হে মোৰ পিতৃ, ভাববাদীজনে আপোনাক কোনো কষ্টৰ কাম কৰিবলৈ দিয়া হ’লে, আপুনি জানো তাক নকৰিলেহেঁতেন? তেন্তে কোনো ডাঙৰ কথা, তেওঁ কেৱল কৈছে যে, ‘জোবোৰা মাৰি শুচি হোৱা’; সেয়ে আপুনি তাক কৰা উচিত।”

যদি ভাববাদীজনে তোমাক কোনো মহৎ কাৰ্য কৰিবলে কলে হেঁতেন, তেন্তে সেয়া তুমি কৰিবা নেকি? --> তেনেহলে তেঁৱে যেতিয়া কয়, ধুই শুচি হ’বা, তেতিয়া কিয় নহবা?

2 ৰাজাৱলি 5:14 তেতিয়া নামানে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কথা অনুসাৰে যৰ্দন নদীত নামি গৈ সাত বাৰ ডুব মাৰিলে আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ দেহ পূৰ্বৰ দৰে শুচি হ’ল। একেবাৰে সৰু ল’ৰাৰ দৰে তেওঁৰ গাৰ ছাল পৰিস্কাৰ হ’ল।

তেৱেঁ যৰ্দনত সাতবাৰ ডুব দিলে --> তাতে তাৰ গা সৰু লৰাৰ গাৰ নিচিনা হ’ল, আৰু তেওঁ শুচি হ’ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত ভাৱনা — ইয়াত সেই একেটা সত্যই বহু আগতে চিত্ৰিত হৈ আছে। নামান এজন মহান লোক আছিল, আৰু কুষ্ঠৰোগী আছিল, আৰু তাক এটা সৰু কাম কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল: যৰ্দনত গিয়ে সাতবাৰ ধুই লওক, আৰু শুচি হওক। তাই খিলাপ হৈ পৰিছিল, আৰু কোনো মহৎ কাৰ্যৰ আশা কৰিছিল, আৰু ভাবিছিল যে তাৰ নিজ দেশৰ নদীবিলাক ইয়ায়েলৰ পানীতকৈ ভাল — যেনেকৈ মানুহবিলাকে এতিয়াও এনে সহজ আজ্ঞাত উজুকি পৰে। কিন্তু যৰ্দনৰ পানীয়ে তাক কেতিয়াও সুস্থ কৰা নাছিল: ঈশ্বৰে নাম কৰা পানীত ঈশ্বৰৰ বাক্য পালন কৰাই তাক সুস্থ কৰিছিল। তাই নামি গিয়ে সাতবাৰ ডুব দিলে, আৰু তাৰ গাৰ ছাল এজন সৰু শিশুৰ ছালৰ নিচিনা হৈ পৰিল। এইদৰেই এজন লোক নতুনকৈ জন্ম হয়: নিজৰ কোনো মহৎ প্ৰয়াসৰে নহয়, কিন্তু আজ্ঞা পালন কৰি তললৈ নামি, আৰু নতুন শিশু হৈ ওপৰলৈ উঠি, আৰু শুচি হৈ।)

E. মাৰ্কে লিখা শুভবাৰ্তা 16:16 তাতে যি জনে বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম লৈছে, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব কিন্তু যি জনে অবিশ্বাস কৰে, তেওঁক দণ্ডাজ্ঞা কৰা হ’ব। **[G907 baptizo ■]**

যি জন বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম লৈছে --> তেৱেঁই পৰিত্ৰাণ পাব।

F. যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 3:5 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নহ’লে, কোনোও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।” **[G1080 gennao ■]**

যদি কোনো মানুহে পানী আৰু আত্মাৰে জন্ম নলয় --> তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।

G. গালাতীয়া পত্ৰ 3:27 কাৰণ আপোনালোক যি সকলে খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লৈছে, তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক খ্ৰীষ্টৰে ঢাকিলে।

[G907 baptizo ■]

কাৰণ আপোনালোক যি সকলে খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লৈছে --> তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক খ্ৰীষ্টৰে ঢাকিলে।

H. তীতৰ প্ৰতি পত্ৰ 3:4 কিন্তু যেতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মধুৰ স্নেহ স্বভাব আৰু মনুষ্য জাতিলৈ প্ৰেম প্ৰকাশিত হল, (5) তেতিয়া আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজ দয়া অনুসাৰে নতুন জন্মৰ স্নান আৰু পবিত্ৰ আত্মাই নতুন কৰাৰ দ্বাৰাই আমাৰ পৰিত্ৰাণ কৰিলে।

আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দয়া আৰু প্ৰেম প্ৰকাশিত হ’ল --> ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই নহয় --> তেওঁৰ দয়া অনুসাৰে তেওঁ আমাক পুনৰজন্মৰ স্নানৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ কৰিলে।

I. ইফিচীয়া পত্ৰ 2:8 কিয়নো অনুগ্ৰহৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰিত্ৰাণ পালে; আৰু সেয়ে আমাৰ পৰা নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰৰহে এক দান। **[G5485 charis ■]** (9) কোনোও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। (10) কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকৰী; যি সৎ কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আৰু সৎ কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক খ্ৰীষ্ট যীচুত সৃষ্টি কৰিলে।

অনুগ্ৰহেৰেই তোমালোক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাইছা = এইটো ঈশ্বৰৰ দান --> কৰ্মৰ দ্বাৰাই নহয়, যাতে কোনোও গৌৰৱ কৰিব নোৱাৰে --> আমি তেওঁৰেই সৃষ্টি, খ্ৰীষ্ট যীচুত সংকৰ্মৰ কাৰণে সৃষ্ট।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই দুটা সত্যক একেলগে ধাৰণ কৰক, আৰু তাত কোনো সংঘাত নাই। অনুগ্ৰহ হৈছে উপহাৰ; বিশ্বাসে তাক গ্ৰহণ কৰে; আৰু বাপ্তিস্ম কোনো কাম নহয় যিয়ে কোনো বস্তু অৰ্জন কৰে, নামানে নদীত ডুব দি তাৰ আৰোগ্য অৰ্জন কৰাৰ দৰেই নহয়, বা মৃত্যুৰ মুখত থাকা লোকসকলে পিতলৰ সাপটোৰ ফালে চাই তাৰ জীৱন অৰ্জন কৰাৰ দৰেই নহয়। ঈশ্বৰে সকলো যুগুত কৰিলে; মানুহে কেৱল মানি চলে আৰু গ্ৰহণ কৰে। পানীৰ পৰা উঠি অহা মানুহজনৰ গৌৰৱ কৰিবলগীয়া কিছুই নাই — তাক মৰি দাফন দিয়া হৈছিল, আৰু ঈশ্বৰে তাক উঠাইছিল। ইয়াক ওপৰত ১ পিতৰ ৩:২১ ৰ বিষয়ে কোৱা হৈছিল, আৰু ইয়াতো সত্য: ইয়াত পানী নহয়, আৰু আমাৰ নিজৰ হাতৰ কামো নহয়। ইয়াক অনুগ্ৰহ, বিশ্বাসৰ আজ্ঞাধীনতাৰ মাধ্যমত গ্ৰহণ কৰা। আৰু ঠিক পিছৰ পদটোতেই কোৱা হৈছে কামবোৰ কিয়ৰ বাবে: পৰিত্ৰাণৰ ভিত্তি নহয়, বৰং তাৰ ফল — আমি ঈশ্বৰৰ নিজৰ হস্তকৰ্ম, খ্ৰীষ্ট যীচুত নতুনকৈ সৃষ্ট হৈছোঁ যাতে আমি সেই সংকৰ্মবোৰত চলি যাব পাৰোঁ যিবোৰ তেওঁ আগেয়ে আমাৰ বাবে যুগুত কৰি ৰাখিছিল। যিয়ে আজ্ঞা মানি চলে তেৱেঁ উপহাৰ অৰ্জন কৰা নাই, আৰু যিয়ে ইয়াক অৰ্জন বুলি কয় তেৱেঁ আজ্ঞাটো বুঝা নাই।)

J. 1 তীমথিয় 1:13 যদিও আগেয়ে মই খ্ৰীষ্টৰ নিন্দক আছিলোঁ, অত্যাচাৰী আৰু হিংস্ৰ আছিলোঁ, তথাপি তেওঁ মোক দয়া কৰিলে কাৰণ মই নুবুজি অবিশ্বাসী হৈ সেইবোৰ কৰিছিলোঁ।

একজন নিন্দক + এজন উপদ্ৰৱকাৰী + অপমানকাৰী --> কিন্তু মই দয়া প্ৰাপ্ত হলোঁ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই আজ্ঞাধীনতাৰ দ্বাৰা কাৰ পাপ ধুই পৰিস্কাৰ কৰা হৈছিল সেই বিষয়ে লক্ষ্য কৰক। তাৰ্চাচৰ চৌলে খ্ৰীষ্টৰ পথৰ প্ৰতি মৃত্যুপৰ্যন্ত অত্যাচাৰ কৰিছিল। তেওঁ পুৰুষ আৰু মহিলাক বন্দী কৰি বন্দীশালাত টানি লৈ গৈছিল, তেওঁ এজন নিন্দক আৰু ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি অত্যাচাৰী আছিল। প্ৰভু নিজেই বাটতে

তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিলে, তেওঁক মাটিত পেলাই দিলে, আৰু আকাশৰ পৰা তেওঁৰ সৈতে কথা হ'ল। আৰু তথাপিও, তিনি দিনৰ পাছত, অননিয়াক পঠাই দিয়া হ'ল এই কথা কবৰ বাবে: উঠি বাপ্তাইজিত হওক, আৰু প্ৰভুৰ নাম ধৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি তোমাৰ পাপ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰা। যদি দামাস্কাসৰ বাটত হৈ থাকিল পোহৰে টোলৰ পাপ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰিব নোৱাৰিলে, কিন্তু আজ্ঞাধীনতাৰ পানীয়ে কৰিলে, তেন্তে কোনেও নিজৰ পাপ আঁতৰ কৰাটো ঈশ্বৰে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পাপীৰ বাবে দিয়া উপায়তকৈ কোনো সহজ উপায়ে হয় বুলি ভাবিব নালাগে।)

VII. পবিত্ৰ আত্মাৰ দান গ্ৰহণ কৰা

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 19:5 এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে বাপ্তাইজিত হ'ল। (6) ইয়াৰ পাছত পৌলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ গাত হাত দিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ পবিত্ৰ আত্মা আহিল; তাতে তেওঁলোকে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে।

প্ৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্ম লোৱা --> তেওঁলোকৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিল।

B. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 8:9 যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ নহয়।

যদি কোনো মানুহৰ খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই --> তেওঁ তেওঁৰ নহয়।

C. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:39 কিয়নো আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আৰু দূৰৈত থকা লোক সকলৰ কাৰণেও এই প্ৰতিজ্ঞা আছে যে, আমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

এই প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকৰ বাবে + তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততিৰ বাবে + আৰু দূৰত থকা সকলো লোকৰ বাবে।

D. ইফিচীয়া পত্ৰ 1:13 আপোনালোকেও খ্ৰীষ্টতে সত্যৰ বাক্য, পৰিত্ৰাণ লাভৰ শুভবাতা শুনি তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। আপোনালোকক উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত পবিত্ৰ আত্মাৰে মোহৰ মৰা হ'ল। (14) ঈশ্বৰে যি সকলো প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে, সেই সকলো প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰাপ্তি নোহোৱালৈকে সেই আত্মা আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বইনা স্বৰূপ হৈ আছে। এই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা হব।

আপোনালোকক সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ পবিত্ৰ আত্মাৰে মোহবাংকিত কৰা হ'ল --> যি আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বন্ধক।

E. 2 কৰিন্থীয়া 1:22 তেৱেঁই আমাৰ হৃদয়ত বইনাস্বৰূপে পবিত্ৰ আত্মা দি আমাৰ জীৱনত মোহৰো মাৰিলে।

আমাক মুদ্ৰাংকিত কৰিলে + আমাৰ হৃদয়ত আত্মাক জামিন স্বৰূপে দিলে।

সমাপ্তি

ইফিচীয়া পত্ৰ 4:30 মুক্তি দিনৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ যি পবিত্ৰ আত্মাত আপোনালোকক মোহৰ মৰা হ'ল, তেওঁক অসম্ভৱ নকৰিব।

ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ আত্মাক দুখ নিদিব --> যাৰ দ্বাৰাই তোমালোক মুক্তিৰ দিনলৈকে মুদ্ৰাংকিত হৈ আছে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — পবিত্ৰ আত্মা কেৱল কিছুমান বাহনি কৰা লোকৰ বাবে দিয়া কোনো পুৰস্কাৰ নহয়। তেওঁ হৈছে ৰজাৰ সীল, যিসকল তেওঁৰ নিজৰ লোক তেওঁলোকৰ ওপৰত থোৱা, আৰু আগগমী ধন — উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰথম অংশ, যিটো আগতীয়াকৈ দিয়া হয় — যে মুক্তিৰ দিনলৈকে তুমি তেওঁৰেই আছ। সেয়েহে প্ৰশ্নটো স্পষ্টভাৱে থিয় হয়, আৰু ইয়াক সোধাই লাগিব: তুমি পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিছা নে? কিয়নো বচনে স্পষ্টভাৱে কৈছে: খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নথকা কোনো লোক তেওঁৰ নহয়। সীল নথকা এখন চিঠি ৰজাৰ চিঠি নহয়। আত্মা নথকা মানুহ এতিয়াও খ্ৰীষ্টৰ নহয়। তেওঁক লাভ নোহোৱালৈকে তেওঁক বিচাৰি থকা।)

অনুশীলন প্ৰশ্নোত্তৰ

১. এতিয়া এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত খোঁচ লাগিল, আৰু তেওঁলোকে ক'লে —

- তুমি কিয় পলম কৰিছা?
- হে ভাই সকল, আমি কি কৰিব লাগে?
- মহাশয়সকল, পৰিত্ৰাণ পাবৰ বাবে মই কি কৰিব লাগে?

২. মন-পালটন কৰা, আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তাইজিত হোৱা —

- পাপৰ ক্ষমা
- সৎ বিবেকৰ উত্তৰ
- the redemption of the purchased possession

৩. তেওঁ কঁপি কঁপি আহি ক'লে, হে মহাশয় সকল, ত্ৰাণ পাবলৈ মই কি কৰা উচিত? তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা। আৰু ৰাতিৰ সেই ঘড়িয়েই তেওঁ —

- মুক্তিৰ দিনলৈকে মোহবাংকিত হৈছিল
- dipped himself seven times in Jordan
- তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে তৎক্ষণাৎ বাপ্তাইজিত হ'ল

৪. নামানে ঘৰ্দনত সাতবাৰ ডুব দিলে, আৰু তেওঁৰ মাংস পুনৰ হ'ল —

- when the times of refreshing shall come

- b) সৰু শিশুৰ মাংসৰ নিচিনা, আৰু তেওঁ শুচি হ'ল
- c) নতুন জন্মৰ স্নানৰ দ্বাৰাই

5. Repent ye therefore, and be converted —

- a) তোমালোকৰ পাপ মোহাৰিব পৰাৰ কাৰণে
- b) তোমালোক সকলোৱেও তেনেদৰে বিনষ্ট হ'ব
- c) the sorrow of the world worketh death

৬। যদি কোনো মানুহৰ খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই —

- a) তেওঁ মুক্তিৰ দিনলৈকে মোহৰাংকিত হৈছে
- b) he cannot enter into the kingdom of God
- c) তেওঁ তেওঁৰ নহয়

৭. যিজনো আমাক প্ৰেম কৰিলে, আৰু আমাৰ পাপৰ পৰা আমাক ধুই শুচি কৰিলে তেওঁলৈ —

- a) যৰ্দন নদীৰ পানীত
- b) তাৰ নিজৰ তেজত
- c) ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰা

উত্তৰ কুঞ্জী: 1-b · 2-a · 3-c · 4-b · 5-a · 6-c · 7-b

এই অধ্যয়নটো কেনেকৈ শাখা-প্ৰশাখায়ুক্ত হৈছে

RABBIT-TRAIL — গালাতীয়া ৩:২৭ ("খ্ৰীষ্টৰ ভিতৰত বাপ্তাইজিত") অৱাহামৰ বংশৰ ফালে খোল খায়: "আৰু যদি তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ, তেন্তে তোমালোক অৱাহামৰ বংশ, আৰু প্ৰতিজ্ঞা অনুসাবে উত্তৰাধিকাৰী" (গালাতীয়া ৩:২৯)।

RABBIT-TRAIL — ইফিসীয়া ১:১৪ ("আত্মাৰ বন্ধক") ক্ৰয় কৰা সম্পত্তিৰ মুক্তিৰ ফালে খোল খায় — উত্তৰাধিকাৰ নিজেই, আৰু সেই দিন যেতিয়া বন্ধকী সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিশোধ কৰা হয়।

গ্ৰীক মূল শব্দবোৰ

“বিশ্বাস কৰা” — **G4100 pisteuo** — বিশ্বাস কৰা; ভাৰসা কৰা; সমৰ্পণ কৰা

প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰ, তেতিয়া তুমি পৰিত্ৰাণ পাবা — হৃদয়ৰ বিশ্বাস, কোনো পদক্ষেপ লোৱাৰ আগতেই।

“স্বীকাৰ কৰা” — **G3670 homologeo** — একে কথা কোৱা; মুকলিভাৱে স্বীকাৰ কৰা

মুখেৰে স্বীকাৰ কৰাই পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে হয়।

“অনুতাপ কৰা” — **G3340 metaneo** — মন সলনি কৰা; অনুতাপ কৰা

এই মোড় ঘূৰাই দিয়া কথাটোৱেই ইয়াক আৰম্ভ কৰে — কেৱল দুখ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি নতুনকৈ সৃষ্টি হোৱা এক মন।

“বাপ্তিস্ম লোৱা” — **G907 baptizo** — পানীত ধোৱা; পানীত পুতি থোৱা আৰু পুনৰ তোলা

আজ্ঞা পালনৰ প্ৰথম কাৰ্য: তেৱেঁসহ মৈদাম দিয়া হৈছিল, আৰু জীৱনৰ নতুনত্বত চলিবৰ বাবে তুলি ধৰা হৈছিল।

“ধোৱা” — **G3068 louo** — গা ধুবলৈ; গোটেই শৰীৰ ধুবলৈ

তেওঁৰ নিজৰ তেজেৰে আমাক আমাৰ পাপৰ পৰা ধুই শুচি কৰিলে।

“ক্ষমা” — **G859 aphasis** — এক আঁতৰাই দিয়া কাৰ্য; এক মুকলি কৰি দিয়া কাৰ্য; ক্ষমা

যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত পাপ মোচনৰ বাবে বাপ্তাইজিত হোৱা — অতীতৰ পাপবোৰ দূৰ কৰি পঠোৱা হয়।

“জন্ম হোৱা” — **G1080 gennao** — জন্ম দিয়া; জন্ম হোৱা

যদি কোনো মানুহে পানী আৰু আত্মাৰে জন্ম নলয়, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।

“অনুগ্ৰহ” — **G5485 charis** — অনুগ্ৰহ; এক বিনামূলীয়া বৰদান

অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ যোগেদি তোমালোক পৰিত্ৰাণ পাইছা — ই ঈশ্বৰৰ দান।

হিব্ৰু মূল শব্দসমূহ

“বিশ্বাস কৰিলে” — **H539 aman** — বিশ্বাস কৰা; দৃঢ় হোৱা; বিশ্বাসী হোৱা — “আমেন” শব্দটোৰ মূল

অৱাহামে যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে; আৰু তেওঁ ইয়াক তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিলে।

“শুচি” — **H2891 taher** — শুচি হ'বলৈ; পবিত্ৰ হ'বলৈ

নাহাম, আৰু শুচি হোৱা — নামানৰ মাংস পুনৰ সৰু শিশুৰ মাংসৰ নিচিনা হ'ল।

“সুস্থ হোৱা” — **H7495 rapha** — সুস্থ কৰিবলৈ; সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ
তেওঁৰ কোবৰ দাগেৰে আমি সুস্থ হৈছোঁ।

SOURCES & CREDITS

Scripture: Assamese Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).